

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XXIX. De parochiis & alienis parochianis. D. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

in favorem animæ, non oportere esse exactam, sed probari posse per testes singulares; imò etiam unum concurrentibus adminiculis, & quidem per solum Confessarium, cui tanquam interpreti voluntatis defuncti sit fides adhibenda, eò quòd licet præjudicium Parochialis Ecclesiæ interveniat, id non videatur valde notabile. Vide *L. 2. T. 20. 11. 3.*

TITULUS XXIX.

De Parochiis & alienis Parochianis.

PAROCHIA seu Parœcia est certum territorium seu districtus, in quo degit populus alicui Ecclesiæ deputatus, ut ibi audiat Divina, recipiat Sacramenta aliâque spiritualia, certis limitibus auctoritate Episcopi determinatum, qui ut dicitur C. 4. „Si legitimâ probatione vel aliàs indubitata fide de iis constat fuisse legitimè statutos, præscribi nequeunt. Fideles intra talem districtum habentes domicilium vel quasi domicilium, vocantur PAROCHIANI; qui ipsis præest cum potestate administrandi Sacramenta & jurisdictione ordinaria in Foro Pœnitentia, dicitur PAROCHUS, Rector Ecclesiæ Parochialis,

Curatus à cura animarum, Plebanus à plebe seu populo.

2. Agitur à Canonistis h. t. de officio & potestate Parochi, de quibus fusè Barbosa. Item de juribus Parochialibus, ut jure funerandi, decimandi & cæteris, super quibus habet assistentiam juris, de quibus Leur. *in Foro Benef. p. 1. Q. 449. & seqq.* ac sparsim in Jure Canonico. Denique de Obligationibus Parochorum erga Parochianos, de quibus in Theologia Morali, signanter in Nucl. Theol. *Exam. 5. n. 13. §. 2. & Exam. 18. n. 5.*

3. Circa obligationes Parochianorum h. t. c. 2. statuitur: „Dominicis vel Festivis diebus Presbyteri ante Missam plebem interrogent, an adsit alienus Parochianus, qui contempto proprio Parocho ibi Missam velit audire; quem, si invenerint, statim ejiciant. Verùm hoc generali consuetudine sublatum est, ut hodie Episcopus hoc præceptum juris communis, juxta DD. apud Gonz. *ad h. c. n. 12.* suscitare nequeat, estò Trident. *sess. 24. de Ref. c. 4.* dicat: „Moneat Episcopus populum diligenter, teneri, *ex decencia,* unumquemque Parochiæ suæ interesse, ubi commodè id fieri potest, ad audiendum Verbum Dei. Saltem Parochiani tenentur proles suas proprio Parocho of-

ferre

DE DECIMIS, PRIMITIIS ET OBLATIONIBUS. 459
ferre baptizandos; in Parochiali sumere
Communionem Paschalem; coram pro-
prio Parocho matrimonia contrahere &c.
de quibus in *Nucl. Theol.* sparsim.

TITULUS XXX.

De Decimis, Primitiis, & Obla- tionibus.

I. DECIMÆ sunt pars decima fructuum ex
prædiis, animalibus, molendinis,
piscariis, fœno, lana, aliisque licitè acqui-
sitis provenientium juxta consuetudinem
locorum ministris Ecclesiæ in signum uni-
versalis Domini Divini, juxta *C. 16. h. t.*
persolvenda ex duplici obligatione, nem-
pe Religionis & Justitiæ, idque ex jure
tantum Ecclesiastico, ut habet commu-
nior Recentiorum. *Nec obstat, quòd c. 14.*
h. t. dicatur: „Decimæ non ab homine,
„sed ab ipso Domino sunt institutæ. Et
c. 32. „Decimæ debentur ex Lege Divina.
Nam licet Decimæ materialiter & quoad
substantiam sumptæ pro necessaria susten-
tatione Ministrorum Ecclesiæ debeantur
ex jure naturali & Divino; sumptæ tamen
formaliter seu secundum determinatam
quotam, nempe Decimam, quamvis ha-
beant originem ex præcepto Divino, illud
tamen non erat Morale, sed Judiciale vel
Cœ-